

Abstrakt

Grónsko a Nunavut jsou území s určitou mírou samosprávy. Grónsko získalo svůj autonomní statut v roce 1979, když vstoupil v platnost *Zákon o grónské samosprávě*, a v případě Nunavutu se tak stalo s jeho vznikem v roce 1999 na základě dokumentů *Dohody o územních požadavcích Nunavutu a Zákonu o Nunavutu*. V pravomocích obou autonomií sice nejsou záležitosti spojené se zahraniční politikou, ale existují možnosti, jak se Grónsko a Nunavut mohou v mezinárodních vztazích angažovat – například prostřednictvím iniciativ Inuitů, většinových obyvatel Grónska i Nunavutu. Bakalářská práce *Role Grónska a Nunavutu v mezinárodních vztazích v letech 1979 – 2009* se snaží odpovědět na otázku, zda výše zmíněné dokumenty umožňují Grónsku a Nunavutu participovat v mezinárodních vztazích, zda je můžeme považovat za subjekty mezinárodního práva a zda lze uvést příklady jejich mezinárodní aktivity. Autorka obhájí hypotézu, že i přes to, že dle ústavních dokumentů nemají Grónsko ani Nunavut oprávnění jednat samostatně v zahraničních otázkách, mohou se zejména prostřednictvím organizací Inuitů účastnit mezinárodních jednání a do určité míry rozhodovat o své zahraniční politice. První část této práce uvádí základní geografický, socioekonomický a historický přehled ke Grónsku a Nunavutu. Druhá část se věnuje otázce oprávněnosti jednání Grónska a Nunavutu v mezinárodních vztazích, přičemž třetí část se snaží o uvedení konkrétních příkladů. Závěrečná část v krátkosti srovnává vlivy změny klimatu na obě území.